

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 20.4.2017
Čj. MSP-633/2016-OJD-SPZ/2
Počet listů: 2
Přílohy: 1

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 BRNO

Věc: obv. J. R. - stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spis Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 6 T 64/2016

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám v neprospěch obviněného J.R.

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20.7.2016, č.j. 3 To 411/2016-70.

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích podal dne 10.5.2016 Okresnímu soudu v Českých Budějovicích obžalobu na obviněného J.R. pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Uvedeného přečinu se měl obviněný podle obžaloby dopustit tím, že:

dne 20.9.2015 v době kolem 11:25 hodin v Českých Budějovicích, po ulici Lidická ve směru jízdy od ulice Mánesova k obci Včelná řídil osobní automobil tov. zn. Renault Kangoo, RZ, když byl z důvodu nepřipoutání pásem zastaven a kontrolován hlídkou PČR v prostoru ulice Lidická před domem č. 264 a následně byl podroben policejní hlídkou testu přístrojem Drugwipe 5S ke zjištění vlivu návykových látek a dále se podrobil dechové zkoušce ke zjištění alkoholu v dechu přístrojem Alcotest Dräger, přičemž kontrolou byla zjištěna látka cannabis, když z následného odběru biologického materiálu (krev) byla zjištěna v krevním séru přítomnost delta-9-

tetrahydrokanabinol (THC), kdy koncentrace této látky činila 30,1 ng/ml, když se jedná o návykovou látku uvedenou v příloze 5 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, v důsledku které byla vyloučena způsobilost J. R. k řízení motorového vozidla, a současně mu bylo v 11:26 hodin naměřeno 0,25 promile alkoholu a v 11:32 hodin 0,00 promile alkoholu v dechu,

a takto jednal přesto, že trestním příkazem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 25.9.2013, č.j. 6 T 174/2013-30, který nabyl právní moci 5.11.2013, byl odsouzen pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců s odkladem na zkušební dobu v trvání 18 měsíců a trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů v trvání 2 let.

Usnesením Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 20.5.2016, č.j. 6 T 64/2016-60, byla tato trestní věc podle § 314c odst. 1 písm. a) a § 188 odst. 1 písm. e) tr. řádu vrácena státnímu zástupci k došetření.

Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20.7.2016, č.j. 3 To 411/2016-70, byla stížnost státní zástupkyně proti výše uvedenému usnesení zamítnuta podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu jako nedůvodná.

Důvodem tohoto rozhodnutí byly zásadní námitky obou soudů proti znaleckému posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, návykové nemoci, který byl základním podkladem pro podání obžaloby.

Obviněný J.R. byl při řízení motorového vozidla zastaven hlídkou Policie ČR, které se jevil roztěkaný, byl u něho patrný třes rukou a následnou dechovou zkouškou byla u něho zjištěna hladina THC 30,1 ng/ml.

Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, bylo konstatováno, že při použití tzv. analytického principu samotná přítomnost návykové látky prokazuje negativní ovlivnění schopnosti řidiče bezpečně ovládat motorové vozidlo. Míru ovlivnění návykovou látkou však nelze určit.

Naproti tomu znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, návykové nemoci, MUDr. J. Š., Ph.D., aniž obviněného vyšetřoval, vycházel z teoretického předpokladu, že hladině 1 g/kg alkoholu, která je v soudní praxi obecně uznávána jako hranice vylučující způsobilost k řízení motorového vozidla, odpovídá zhruba 10 ng/ml THC. Proto řidič ovlivněný THC v koncentraci 30,1 ng/ml v séru se nachází ve stavu vylučujícím bezpečné řízení motorového vozidla.

Námitky obou soudů proti výše uvedenému znaleckému posudku lze shrnout tak, že

- výše jmenovaný znalec osobně nevyšetřil obviněného, což je nezbytnou podmínkou zpracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, proto lze takový posudek označit za nicotný,
- v zadání znaleckého posudku je znalci přímo ukládáno zpracovat znalecký posudek bez vyšetření obviněného,
- znalecký posudek mechanicky přepočítává hodnotu THC ve vztahu k alkoholu,
- postup policejního orgánu je nevhodný a neúčelný, když je zbytečně přibírán soudní znalec z jiného kraje.

Po seznámení s obsahem spisového materiálu mám za to, že výše citovaným usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích byl porušen zákon ve prospěch obviněného J. R. v ust. § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu a v řízení předcházejícím v ust. § 2 odst. 6, § 188 odst. 1 písm. e) a § 314c odst. 1 písm. a) tr. řádu.

Podle ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Podle ustanovení § 109 tr. řádu platí, je-li pochybnost o správnosti posudku nebo je-li posudek nejasný nebo neúplný, je nutno požádat znalce o vysvětlení. Kdyby to nevedlo k výsledku, přibere se znalec jiný.

Podle ustanovení § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu nadřízený orgán zamítne stížnost, není-li důvodná.

Podle ustanovení § 188 odst. 1 písm. e) tr. řádu po předběžném projednání obžaloby soud vrátí věc státnímu zástupci k došetření, je-li toho třeba k odstranění závažných procesních vad přípravného řízení, které nelze napravit v řízení před soudem, nebo k objasnění základních skutkových okolností, bez kterých není možné v hlavním líčení ve věci rozhodnout, a v řízení před soudem by takové došetření bylo v porovnání s možnostmi opatřit takový důkaz v přípravném řízení spojeno s výraznými obtížemi nebo by zřejmě bylo na újmu rychlosti řízení.

Podle ustanovení § 314c odst. 1 písm. a) tr. řádu samosoudce obžalobu a návrh na potrestání předběžně neprojednává, přezkoumá je však z hledisek uvedených v § 181 odst. 1 a § 186. Podle výsledků přezkoumání samosoudce učiní některé z rozhodnutí uvedených v § 188 odst. 1 písm. a) až f).

K výše uvedeným námitkám obou soudů lze uvést následující.

Nutno připustit nevhodnou formulaci při vymezení úkolů znalci, nejednalo se však o příkaz znalci neprovést vyšetření obviněného, jak to uvádí krajský soud. Policejní orgán doslovně uvedl: „Pokud je možno znalecký posudek podat bez osobního vyšetření, učinite tak“. Policejní orgán neměl takto naznačovat znalci metodiku znaleckého zkoumání, nicméně z uvedené formulace je zřejmé, že tento postup dává znalci pouze k úvaze.

Jsou to však naopak soudy obou stupňů, které nepřipustným způsobem zasahují do činnosti znalce, když mu ukládají provést vyšetření obviněného, tedy předepisují mu určitou metodiku znaleckého zkoumání. Zcela nepatřičné je pak označení znaleckého posudku jako nicotného. Pokud lze vůbec toto neobvyklé označení znaleckého posudku použít, pak by to přicházelo v úvahu pouze v případech zásadních formálně procesních pochybení, např. zpracování znaleckého posudku osobou, která není znalcem, nebo v oboru, pro který znalec není zapsán atd. Nelze však za nicotný označovat znalecký posudek jen z toho důvodu, že má soud výhrady vůči jeho závěrům nebo vůči postupu znalce při jeho zpracování.

V této souvislosti je třeba poznamenat, že z trestního řádu ani z judikatury nevyplývá, že by soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie byl povinen vždy osobně vyšetřit posuzovanou osobu. Nezbytnost takového postupu závisí jednak na povaze otázek zadaných znalci, jednak na teoretických postulátech, ze kterých znalec vychází.

Jestliže soudní znalec MUDr. J.Š., Ph.D., vychází z názoru (nikoliv ojedinělého), že hladinu jiné návykové látky než alkoholu, jejíž dosažení již vylučuje způsobilost bezpečně řídit motorové vozidlo, lze stanovit jednotně pro všechny řidiče motorových vozidel podobně jako u alkoholu, pak je logicky zcela nadbytečné, aby posuzovanou osobu vyšetřoval.

Znalecký posudek soud hodnotí jako každý jiný důkaz. Jestliže má kritické výhrady vůči závěrům znaleckého posudku, má postupovat podle výše citovaného ustanovení § 109 tr. řádu, požádat znalce o vysvětlení, a pokud by to nevedlo k výsledku, přibrat znalce jiného.

V předmětné trestní věci měl soud nejprve vyslechnout znalce MUDr. J.Š., Ph.D., a pokud by odůvodnění závěrů znaleckého posudku nepovažoval za přesvědčivé, měl vyžádat ve věci nový posudek, a to s ohledem na povahu věci zřejmě již znalecký posudek ústavu podle § 110 odst. 1 tr. řádu. Nebyl však zákonný důvod požadovat opatření nového znaleckého posudku od státního zástupce a vracet proto věc do stádia přípravného řízení, a to jen proto, že soud nesouhlasí s metodikou znaleckého zkoumání.

Zároveň je také třeba konstatovat, že soud v rámci rozhodnutí o vrácení věci k došetření hodnotil pouze znalecký posudek, tj. v rozporu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu provedl zcela izolované vyhodnocení jediného důkazu znaleckým posudkem, namísto toho, aby tento důkaz vyhodnotil komplexně spolu s ostatními ve věci opatřenými důkazy.

Navrhují proto, aby Nejvyšší soud ČR podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20.7.2016, č.j. 3 To 411/2016-70, byl porušen zákon ve prospěch obviněného J.R. v ust. § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu a v řízení předcházejícím v ust. § 2 odst. 6 tr. řádu, § 188 odst. 1 písm. e) a § 314c odst. 1 písm. a) tr. řádu.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [4 Tz 9/2017](#)